

يعقوب توکلی

عقارب
بررسی پیامدهای
حملة احتمالی آمریکا به ایران

انتشارات سوره مهر (وابسته به حوزه هنری)

سوره مهر

عقاب علیه شیر

بررسی پیامدهای حمله احتمالی آمریکا به ایران

نویسنده: یعقوب توکلی

طراح جلد: حسام صادقی

چاپ: ۱۳۹۳، واژه پرداز اندیشه-چاپ اندیشه

شماره: ۲۸، نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۰۶-۲۷-۱

فایده: ۱۱۱

نقل: این کتاب به صورت رسمی از ناشر است.

سرشناسه: ۱۳۴۶-

عنوان و نام پدیدآور: حمله احتمالی آمریکا به ایران /

نویسنده: یعقوب توکلی

مشخصات نشر: تهران: شرکت انتشارات سوره مهر، ۱۳۸۷.

مشخصات ظاهری: ۳۲۴ ص.

ISBN 978-964-506-527-8

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: سیاست نظامی -- ایران.

موضوع: سیاست نظامی -- ایالات متحده.

موضوع: ایران -- روابط خارجی -- ایالات متحده.

موضوع: ایالات متحده -- روابط خارجی -- ایران.

شناسه افزوده: شرکت انتشارات سوره مهر

رده بندی کنگره: ۱۳۹۳ ج ۸۸، ۱۶۵۴ DSR

رده بندی دیویی: ۳۲۷/۵۵۰۷۳

شماره کتابشناسی ملی: ۱۲۵۸۲۸۷

نشانی: تهران، خیابان حافظ، خیابان رشته پلاک ۲۳

صندوق پستی: ۱۵۸۱۵-۱۱۴۴

تلفن: ۶۱۹۴۲ سامانه پیامک: ۳۰۰۵۳۱۹

تلفن مرکز بخش (پنج خط) ۶۶۴۶۰۹۹۳ فکس ۶۶۴۶۹۹۵۱

www.iricap.com

فهرست

- ۰۰۷ | پیش درآمد
- ۰۰۹ | مقدمه
- ۰۱۳ | ضرورت بحث دربارهٔ پایداری حملهٔ احتمالی امریکا به ایران
- ۰۳۷ | سازهٔ حملهٔ نظامی غرب به ایران
- ۰۵۷ | ضرورت آشنای امریکا در ایران
- ۰۸۷ | محدودیت‌های امریکا در حمله به ایران
- ۱۰۳ | مقایسهٔ تهاجم امریکا به عراق و افغانستان، و حملهٔ احتمالی به ایران
- ۱۱۵ | الزامات امریکا برای حمله به ایران
- ۱۲۵ | برتری‌های امریکا بر ایران
- ۱۴۱ | امتیازات نظامی امریکا
- ۱۶۱ | شیوه‌ها و ترفندهای عملیاتی امریکا در حملهٔ احتمالی به ایران
- ۱۷۱ | اهداف اصلی امریکا از هجوم نظامی به ایران
- ۲۱۵ | عناصر فریبندهٔ ایران در چگونگی برخورد با امریکا
- ۲۴۵ | نقاط قوت ایران در صورت تهاجم احتمالی امریکا
- ۲۷۹ | بایستگی‌های اقدامات ایران در تقابل با نیروهای متجاوز امریکایی
- ۳۰۹ | آخرین گمانه‌ها

بیش درآمد

حمله احتمالی امریکا به کشور جمهوری اسلامی ایران در متنوعاتی است که از مدت‌ها پیش دغدغه ذهنی‌ام بوده است. به نظر من، پیش‌قدم پیش‌بینی‌هایم را از مخاطرات آن به قلم آورم، و بر اساس شواهد و مستندات تاریخی و مباحث، هشدار می‌دهم به همه آن‌هایی که در پاره‌ای از مباحث و برداشت‌های تاریخی و سیاسی، خوش‌بینانه در برابر دشمنان خویش به تسامح می‌نشینند، و تصور دارند تسامح آنان موجب تسالم آن‌ها خواهد شد. اما واقعیت آن است که تسامح در برابر دشمن به تسلیم خود آن‌ها منتهی می‌شود، نه جان سلامت بردن.

بر همین اساس، از سال‌ها پیش به طرح مباحث ضروری در این خصوص پرداختم. درباره موضوعاتی که باید بدان‌ها پرداخته شود، با دوستان و محققان بسیاری مشورت کردم. در گام اول، از راهنمایی استادان بسیاری بهره‌جسته و در فرایند عنوان‌بندی موضوعات و کارآمد کردن مباحث نیز آرای آنان را در نظر گرفتم.

در اینجا لازم است از چند تن از دوستان عزیزم، که در این ماه من بودند، تشکر کنم؛ آقایان دکتر محمدرضا مرندي، و محمد علی ایران‌منش، که در ورود به این مباحث یاریگر من بودند، و همچنین دست عزیزم آقای یاسر عسگری، که بار اصلی زحماتی چون ته‌سازي متن و تنظيم آن را بر دوش کشیدند. تردیدی وجود ندارد که اگر پیش‌کار و همت ایشان نبود، این تلاش به این زودی به ثمر نمی‌نشست. ضمن آنکه از دقت و ظرافت نظر آقایان سعید سرمدي و سید محمد معصومی، پیرایشش‌ش نوشتار، بی‌نهایت سپاسگزارم. این دوستان با حوصله و صبر، سطر به سطر کتاب را مطالعه، و اصلاح کردند.

از آنجا که بخش بزرگی از مباحث کتاب بر پایه شواهد تاریخی و تحلیلی، و ناشی از گمانه‌زنی‌های نگارنده است، به طبع مطالبه ارجاع در بسیاری از موارد چندان موجه به نظر نمی‌رسد؛ ضمن آنکه برای بسیاری از مطالب این کتاب مستندات لازم عربی شده است. در ضمن، تاریخ نگارش این اثر زمستان ۱۳۸۵ است. با بهی است پاره‌ای از تحلیل‌ها یا به اثبات رسیده، یا دچار تغییراتی شده‌اند. با این حال، به اعتقاد من اصل مخاطره همچنان باقی‌مانده، و هیچ‌گاه از دستور کار امریکا، اسرائیل، و غرب خارج نشده است.

مقدمه

روند تحولات و اوضاع سیاسی و امنیتی در خاور میانه روابط بین ایران و آمریکا به سمت و سویی خطرناک پیش می‌رود. به گونه‌ای که می‌بینیم بعضی از سران سیاست خارجی آمریکا از طرح مسئله به ایران سخن می‌گویند. به نظر نمی‌رسد این تهدیدها فقط به پیشرفت ایران در صنعت هسته‌ای و تحولات مربوط به دانش نظامی در ایران محدود شده باشد. بررسی و مطالعه سوابق و نتایج ناشی از اتفاقات منطقه خاورمیانه و مسائل بین‌المللی، و روند تحولات در عرصه اقتصاد، فرهنگ، و سیاست خود گواه این بیان است. در واقع مسئله‌ای بس عمیق‌تر از کشمکش هسته‌ای در میان است.

با توجه به نتایجی که امریکا در افغانستان و عراق - از حیث رسیدن به اهداف اولیه و تصاحب پایگاه‌های مهم نظامی و سیطره بر منابع نفت و گاز - گرفته است، ما به بحث دربارهٔ امکان حملهٔ امریکا به ایران و وقوع جنگی بسیار خطرناک ملزم می‌شویم؛ زیرا این امکان وجود دارد که کانون قدرت حاکم بر امریکا واقعاً در اجرای این تصمیم مُصر بوده، و عملیات حمله به ایران را عملی کند. به طبع این بحث به نوبت تک‌تک ایرانیان، نظام جمهوری اسلامی، اسلام و تشیع ایران، انقلاب اسلامی، و به همهٔ نیروهای اسلام‌گرایی، که در ایران و

میان مردم با چه فرایند خطرناکی روبه‌رو هستیم. این مسئله کاملاً منطقی است که اصحاب مدیریت دفاعی و استراتژیک و بحران در کشور باید برای این وضعیت و سناریوهای مختلف آن آمادگی داشته باشند. هر کشور در برابر مقاومت، و اشغال چند نوع سناریوی مقاومت خواهد داشت. گونه‌ای از آن در دست نیروهای حاکمیت است، که در مصادرهٔ مور و تصمیم‌گیری‌های اساسی هستند. آن‌ها موظف‌اند برای مواجهه با حملات احتمالی تدابیر لازم را انجام دهند. اما بخش زیادی از هزینه‌های مقاومت را مردم عادی جامعه می‌پردازند. آن‌ها چاره‌ای ندارند جز اینکه در کارزارهای نظامی، آستین بالا بزنند، لباس رزم بپوشند، چکمه‌های جنگ بپوشانند، و اسلحه به دست بگیرند. یا اینکه در معرض بمباران و هتیم مردم دشمن قرار بگیرند.

این درست است که معمولاً مسئولان کشور و نظامیان ارشد تصمیم می‌گیرند که چه باید بشود؛ اما مردم هم باید بدانند که چه باید بکنند؟ علاوه بر مردم عادی، کسانی هم که احتمال می‌دهند در معرض این

تعرض قرار می گیرند، می بایست از آنچه در پیش رو دارند، آگاه باشند. از سوی دیگر، دشمن هم پیشاپیش باید بداند که با چه پدیده نیرومند و خطرناکی مواجه خواهد شد. اگر بتوانیم این پیام را به طور جدی به دشمنانمان منتقل کنیم، یعنی در واقع بخشی از قدرت واقعی مان را به دشمن بشناسانیم، به اعتقاد من ظرفیت بازدارندگی علیه دشمن را بیشتر کرده ایم.

حضرت امام المؤمنین^(ع) درباره تجربه شخصی خود در نبرد، خطاب به فرزندش محمد بن حنفیه، می فرمایند: «أَنْتَى لَمْ أَلِقْ أَحَدًا إِلَّا حَدَّثَنِي نَفْسِي بِفَتْرَةٍ فَجَنَّتْ بِسُكٍّ بَعُونَ اللَّهِ بظهورک علیهم.» من با کسی [در جنگ] به مقابله نرفتم و اسیر او شدم جز آنکه به خودم کشتن او را تلقین می کردم. پس پیروزی بر انا به کمک الهی به خود تلقین کن؛ یعنی حضرت علی^(ع) در نبردهایشان به گونه ای با طرف مقابل برخورد می کرد، که او از ابتدا می فهمید که با خطری جدی روبرو شده است؛ بنابراین ترجیح می داد با او مقابله نکند. اگر هم مبارزه را شروع می کرد، به طور قطع شکست می خورد؛ چون پیشاپیش از دهانش برآورد ضعیف شده بود. تاریخ زندگانی آن حضرت به خوبی نشان می دهد که در تمامی نبردها، امام از جنگ پرهیز می کردند. به رغم آنکه در زمان اموی در اذهان جوامع مسلمان تمایل آن حضرت را به جنگ به تصویر کشیدند، ایشان همیشه از جنگ امتناع داشتند. تاریخ واقعی حضرت امام علی^(ع) و علیهم السلام، تاریخ امتناع از جنگ است، نه تاریخ اتکای به جنگ. بنابراین، با توجه به اینکه ما پیرو آن حضرت هستیم، آنچه در این بحث منظور ما است، در گام نخست ارائه راهکارهایی برای جلوگیری از جنگ، و دوم اگر بنا است دشمن آغازگر جنگ باشد، بداند در چه بستر تاریخی و اجتماعی گرفتار خواهد شد - البته نه

اینکه دشمن راهتمایی شود، بلکه به او بفهمانیم با چه خطر بزرگی مواجه خواهد شد، و بر آن اساس بتواند عاقلانه تصمیم بگیرد؛ یعنی خروج از عرصه رقابت خوانی‌های نظامی و جنگ طلبی‌هایی، که ذهنیت استراتژیست‌های نظامی نومحافظه‌کار و جنگ طلب امریکا را پر کرده است.

ما در این مجال می‌کوشیم با توجه به واقعیت‌های موجود، در مسیر بازنگری روانی دشمن و آمادگی نظام جمهوری اسلامی، مباحث ضروری را مطرح کنیم.